

den nærmeste Tid, men i en længere Fremtid vilde medføre meget Arbejde og megen Tidsanvendelse for at bringes i Orden, og Udvalget har da nærmere maattet overveie, hvorvidt denne Omstændighed maatte tale for, at der tilstodes dette Embede en højere Contoirholdsgodtgjørelse. Det fremgaaer nu af de Udvalget overbragne Actstykker, at den mindre gode Tilstand, hvori dette Embede befandt sig, da den nuværende Embedsmand overtog det, væsentligt bestod i, at Panteregistrene vare førte saaledes, at det var umuligt, uden foregaaende vidtløftige Undersøgelser i hvert enkelt Tilfælde, at meddele nogen Attest af samme, uden at Sikkerhed for dens Rigtighed dog herved var til at opnåe. Med Undtagelse af et mangelfuldt Navne-register i Skifteprotocollen var der ikke ført noget Register eller nogen Sagliste til nogen Protocol, saa at disse aarevis maatte gjenneblades, for at finde det, hvoraf der skulde gives Udskrift. Copibøgerne vare meget ufuldstændige, ogsaa hvad vigtigere Sager angik, og Journalerne vare førte paa en til deres Diemed lidet svarende Maade. For hvert Aar var Alt, hvad der var indkommet til Contoiret, lagt i uformelige Masser og i andre Bunker og blandede sammen med andre Papirer. For en Række af Aar fandtes der en Mængde gvlitterede, men ikke af Pantebogen udslettede Documenter. At det under disse Omstændigheder overhovedet har kunnet gaae, viser sig at maatte tilskrives den Omstændighed, at der var en fuldmægtig, som var et „levende Panteregister“, idet hans Hukommelse, jeg tør ikke sige fuldstændigt erstattede, men i det Mindste bødede paa de mangelfulde Panteregistre. Det kunde jo synes underligt, at noget Saadant kunde gaae i længere Tid, men det viser sig dog, at den vedkommende Amtmand, som jo skal eftersee Embedsprotocollerne eengang aarligt, ikke siden den 2den December 1853 har fundet Anledning til at gjøre nogen Bemærkning om den Tilstand, hvori disse Protocoller befandt sig. Det var imidlertid Udvalgets Mening, at disse Omstændigheder paa ingen Maade kunde begrunde Vedtagelsen af et større Contoirholdsvedurag til dette Embede, end hvad der under yordiaire Forhold maatte indrømmes. Forsaaavidt der nemlig maatte blive Tale om

extraordinairt at udgive Penge for at bringe Papirer og Protocoller i nogenlunde Orden, maatte dette skee paa anden Maade. Om det skulde skee derved, at den paagældende Embedsmand, som jo endnu lever, maatte affee Noget dertil, eller om det Offentlige skulde afholde Udgifterne, var et Spørgsmaal, der ikke forelaa Udvalget, som derfor ikke har fundet nogen Anledning til at befatte sig dermed. Udvalgets Forslag støtter sig, som bemærket, til en Betragtning af de ordinaire Forhold. — Jeg skal endnu blot omtale det Forslag, som jeg alene har stillet. Det er af samme Indhold som et Endringsforslag, der næsten eenstemmig blev vedtaget igaar, og jeg behøver derfor vist ikke at sige noget Videre derom, men jeg skal dog for at undgaae Misforstaaelse bemærke, at Grunden til, at jeg alene har stillet dette Forslag, er den, at jeg har anseet det for usorøgent at sammenkalde Udvalget til et Møde om dette Spørgsmaal, Noget, der kun vilde medføre Uleilighed for Udvalgets Medlemmer. Forholdet maa derfor ikke opfattes saaledes, som om Grunden til, at jeg alene har stillet Forslaget, er den, at Udvalgets øvrige Medlemmer ikke have været enige med mig i saa Henseende.

Justitsministeren: Da den ærede Ordfører med en vis Forskjærlighed hvælede ved det sidst omtalte Embede og gav en Beskrivelse af den Tilstand, hvori det befandt sig, finder jeg mig foranlediget til stærkt at fremhæve, at det Document, hvorfra den ærede Ordfører hentede Beviserne for denne Tilstands Tilstedeværelse, er et Andragende, der er indkommet fra Eftermanden i Embedet. Jeg vil ikke sige, at Eftermanden forsættligt har sagt noget Usandt, men jeg vil dog bede de ærede Herrer om, naar de ville bedømme Sagen, da at tage noget Hensyn til, at det er en menneskelig Svaghed at finde Alt slet der, hvor man træder til, og godt der, hvor man kommer fra, og derfor maa Thingets ærede Medlemmer ikke lade sig forlede til den Tro, at Tilstanden ved det omhandlede Embede har været saa slet eller endog slettere, end den ærede Ordfører udsørlig fremskillede. Forresten maa det tjene til den aftraadte Embedsmands